

PRESSEMEDDELELSE NR. 83/23

Luxembourg den 24. maj 2023

Retstens dom i sag T-451/20 | Meta Platforms Ireland mod Kommissionen

Konkurrence: Retten frifinder Kommissionen i søgsmålet anlagt af Meta Platforms Ireland (Facebook-koncernen) til prøvelse af Kommissionens anmodning om meddelelse af visse dokumenter, som er identificeret med søgeord

Efter Rettens opfattelse har Meta Platforms Ireland ikke godtgjort, at anmodningen om at fremsende dokumenter, som skulle identificeres med søgeord, gik videre, end hvad der var nødvendigt, og at beskyttelsen af følsomme personoplysninger ikke var tilstrækkeligt sikret ved oprettelsen af et virtuelt datarum

Eftersom Europa-Kommissionen havde mistanke om, at Facebook-koncernen udviste konkurrencebegrænsende adfærd ved sin anvendelse af data og driften af sin platform for sociale netværk, tilsendte den ved afgørelse af 4. maj 2020 ¹ Meta Platforms Ireland Ltd, tidligere Facebook Ireland Ltd, en anmodning om oplysninger. Ved denne afgørelse, som blev vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 ², fik Meta Platforms Ireland pligt til at fremlægge alle dokumenter, som var blevet udarbejdet af eller modtaget fra tre af selskabets ansvarlige i den omhandlede periode, og som indeholdt et eller flere søgeord, der var defineret i bilagene hertil. Såfremt de ønskede oplysninger ikke blev meddelt, foreskrev nævnte afgørelse en potentiel daglig tvangsbøde på 8 mio. EUR ³.

Afgørelsen af 4. maj 2020 erstattede en tilsvarende tidligere afgørelse, som fastlagde videre søgekriterier. Ved denne nye afgørelse, som blev truffet efter udvekslinger mellem Kommissionen og Meta Platforms Ireland, reduceredes antallet af ønskede dokumenter ved en præcisering af søgeordene og ved at begrænse antallet af berørte ansvarlige.

Den 15. juli 2020 anlagde Meta Platforms Ireland søgsmål med påstand om annullation af afgørelsen af 4. maj 2020 og fremsatte endvidere en anmodning om foreløbige forholdsregler.

Ved kendelse om foreløbige forholdsregler af 29. oktober 2020 ⁴ anordnede Rettens præsident udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen af 4. maj 2020, indtil der var oprettet en specifik procedure med henblik på fremlæggelsen af de ønskede dokumenter, hvilke oplysninger ikke havde forbindelse til Meta Platforms Irelands kommercielle virksomhed og desuden indeholdt følsomme personoplysninger. Efter denne kendelse vedtog

¹ Kommissionens afgørelse C(2020) 3011 final af 4.5.2020 om en procedure efter artikel 18, stk. 3, og artikel 24, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag AT.40628 – Facebooks praksis vedrørende data).

² Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i [artikel 101 TEUF] og [102 TEUF] (EFT 2003, L 1, s. 1).

³ Samme dag vedtog Kommissionen i forhold til Meta Platforms Ireland Ltd en anmodning om oplysninger i medfør af artikel 18, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1/2003 som led i en parallel undersøgelse af visse former for praksis vedrørende produktet Marketplace. Retten frifandt Kommissionen i det søgsmål, som Meta Platforms Ireland Ltd havde anlagt til prøvelse af denne afgørelse, i sin dom af dags dato i sagen Meta Platforms Ireland mod Kommissionen ([T-452/20](#)).

⁴ Kendelse af 29.10.2020, Facebook Ireland mod Kommissionen, [T-451/20.R](#).

Kommissionen en ændringsafgørelse ⁵, hvori det blev bestemt, at de nævnte dokumenter først kunne føjes til sagsakterne i undersøgelsen efter at være blevet undersøgt i et virtuelt datarum efter de regler, der var præciseret i kendelsen om foreløbige forholdsregler.

Eftersom Meta Platforms Ireland havde tilpasset sin stævning med påstand om annullation for at tage hensyn til ændringsafgørelsen, frifinder Rettens Femte Udvidede Afdeling Kommissionen i det hele. I denne henseende undersøger Retten for første gang lovligheden af en anmodning om oplysninger ved søgeord i medfør af forordning nr. 1/2003 samt lovligheden af en procedure med et virtuelt datarum med henblik på behandling af dokumenter med følsomme personoplysninger.

Rettens bemærkninger

Til støtte for annullationssøgsmålet har Meta Platforms Ireland bl.a. gjort gældende, at anvendelsen af søgeord, der præciseres i anmodningen om oplysninger, uundgåeligt ville medføre opgørelse af et stort antal dokumenter uden betydning for Kommissionens undersøgelse, hvilket ville være i strid med princippet om nødvendighed i artikel 18 i forordning nr. 1/2003.

Herom bemærker Retten, at Kommissionen i henhold til artikel 18, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 i form af en anmodning eller ved afgørelse kan pålægge virksomhederne »at stille alle nødvendige oplysninger til rådighed« med henblik på at kontrollere overholdelsen af Unionens konkurrenceregler. Det følger heraf, at Kommissionen kun kan anmode om oplysninger, som kan være til nytte ved undersøgelsen af de formodede overtrædelser, der er årsag til undersøgelsen. Henset til de vidtgående undersøgelsesbeføjelser, som Kommissionen er tillagt ved forordning nr. 1/2003, er dette krav om nødvendighed opfyldt, hvis Kommissionen på tidspunktet for anmodningen med rimelighed kunne antage, at oplysningerne kunne bidrage til at konstatere en overtrædelse af konkurrencereglerne.

Til støtte for sine klagepunkter om den manglende overholdelse af princippet om nødvendighed anfægter Meta Platforms Ireland visse søgeord i anmodningen om oplysninger, idet selskabet gjorde gældende, at denne specifikke kritik skulle forstås som ikke-udtømmende eksempler, der skulle illustrere dets mere generelle argumentation. Ifølge selskabet var det urimeligt eller endda umuligt at behandle hvert søgeord særskilt.

Retten forkaster imidlertid denne fremgangsmåde og fastslår, at det, selv om det måtte være muligt, ikke var passende i den foreliggende sag at foretage en samlet vurdering af overholdelsen af princippet om nødvendighed i artikel 18 i forordning nr. 1/2003. Den omstændighed, at visse søgeord kan være for uklare, således som Meta Platforms Ireland gjorde gældende, har nemlig ingen indvirkning på det forhold, at andre søgeord kan være tilstrækkeligt præcise og målrettede til at gøre det muligt at fastslå, at de kan hjælpe Kommissionen til at konstatere en overtrædelse af konkurrencereglerne.

I lyset af, at der er en formodning for, at retsakter vedtaget af EU-institutionerne er lovlige, fastslår Retten således, at alene de søgeord, som Meta Platforms Ireland specifikt har anfægtet, kunne være genstand for en kontrol af, om princippet om nødvendighed var overholdt. De øvrige søgeord skulle derimod anses for at være blevet defineret i overensstemmelse med dette princip.

Efter at have bemærket, at de argumenter om søgeordene, der er blevet fremført for første gang i replikken, skulle afvises, foretager Retten endvidere alene en kontrol af de i stævningen omhandlede søgeord. Retten fastslår, at Meta Platforms Ireland ikke har godtgjort, at disse ord var i strid med princippet om nødvendighed, og forkaster de forskellige fremførte argumenter i denne henseende som ugrundede.

Som led i annullationssøgsmålet har Meta Platforms Ireland ligeledes gjort gældende, at afgørelsen af 4. maj 2020, som ændret (herefter »den anfægtede afgørelse«), udgjorde en tilsidesættelse af den grundlæggende ret til respekt for privatlivet, som er sikret ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) og artikel 8 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende

⁵ Kommissionens afgørelse C(2020) 9231 final af 11.12.2020.

frihedsrettigheder (herefter »EMRK«), for så vidt som afgørelsen krævede fremlæggelse af talrige private dokumenter, som var uden relevans.

I denne henseende bemærker Retten, at det følger af chartrets artikel 7, som indeholder rettigheder svarende til de ved EMRK's artikel 8, stk. 1, sikrede, at enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation.

Med hensyn til begrænsninger af nævnte rettighed foreskriver chartrets artikel 52, stk. 1, at enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved dette charter, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der desuden kun indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

I lyset af disse præciseringer undersøger Retten, om den ved den anfægtede afgørelse forårsagede begrænsning af chartrets artikel 7 opfyldte betingelserne i chartrets artikel 52, stk. 1.

Efter at have bemærket, at forordning nr. 1/2003 giver Kommissionen beføjelser til at vedtage den anfægtede afgørelse, hvorfor det ved denne afgørelse forvoldte indgreb i privatlivet var fastlagt i lovgivningen, at denne afgørelse svarede til mål i Unionens almene interesse, og at Meta Platforms Ireland ikke havde gjort gældende, at afgørelsen skadede det væsentligste indhold af retten til respekt for privatliv, undersøger Retten, om den anfægtede afgørelse forårsagede en uforholdsmæssig begrænsning i denne rettighed.

I denne henseende bekræfter Retten for det første, at en anmodning om oplysninger i medfør af artikel 18, stk. 3, i forordning nr. 1/2003 udgør en passende foranstaltning med henblik på at nå de mål af almen interesse, som Kommissionen forfølger, nemlig opretholdelsen af den konkurrenceordning, der er tilsigtet i traktaterne.

For det andet bemærker Retten hvad angår spørgsmålet, om den anfægtede afgørelse går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de nævnte mål af almen interesse, at Kommissionen efter kendelsen om foreløbige forholdsregler af 29. oktober 2020 vedtog en særlig procedure for behandlingen af de dokumenter, som Meta Platforms Ireland skulle fremlægge, men som umiddelbart ikke havde forbindelse til selskabets kommercielle virksomhed, og som indeholdt følsomme personoplysninger (herefter »de beskyttede dokumenter«).

I medfør af denne procedure skulle de beskyttede dokumenter fremsendes til Kommissionen på et særskilt elektronisk medium og placeres i et virtuelt datarum, der var tilgængeligt for et begrænset antal medlemmer af det hold, der foretog undersøgelsen, under tilstedeværelse af Meta Platforms Irelands advokater, med henblik på at udvælge de dokumenter, der skulle føjes til sagsakterne. Såfremt der var varig uenighed om kvalificeringen af et dokument, foreskrev ændringsafgørelsen endvidere en voldgiftsordning. I henhold til denne afgørelse kunne de beskyttede dokumenter desuden fremsendes til Kommissionen i en udgave renset for navnene på de omhandlede personer og for alle oplysninger, der gjorde det muligt at identificere disse. Efter anmodning fra Kommissionen, som skulle være begrundet i undersøgelsens behov, skulle disse dokumenter dog fremsendes til den i deres fuldstændige udgave.

Retten bemærker endvidere, at det er ubestridt, at visse af de af Kommissionen ønskede dokumenter indeholder følsomme personoplysninger, som kunne henhøre under de i artikel 9 i forordning 2016/679⁶ og artikel 10 i forordning 2018/1725⁷ omhandlede oplysninger, hvoraf behandlingen er undergivet følgende betingelser:

- Behandlingen er nødvendig af hensyn til væsentlige samfundsinteresser på grundlag af EU-retten.;

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27.4.2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT 2016, L 119, s. 1, og berigtigelse i EUT 2018, L 127, s. 2).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23.10.2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT 2018, L 295, s. 39).

- Behandlingen er nødvendig for gennemførelsen af denne samfundsinteresse.
- EU-retten skal stå i rimeligt forhold til det mål, der forfølges, respektere det væsentligste indhold af retten til databeskyttelse og sikre passende og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes grundlæggende rettigheder og interesser.

Eftersom disse betingelser også er relevante med henblik på at vurdere, om den anfægtede afgørelse i henhold til chartrets artikel 52, stk. 1, går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de mål af almen interesse, som forfølges med afgørelsen, bemærker Retten for det første, at en anmodning om oplysninger som den anfægtede afgørelse udgør en foranstaltning, der er passende til at nå de mål af almen interesse, som forfølges af Kommissionen (den første betingelse), og for det andet, at den behandling af personoplysninger, som den anfægtede afgørelse indebærer, var nødvendig for at gennemføre den væsentlige samfundsinteresse, der forfølges (den anden betingelse).

Under henvisning til reglerne for fremsendelse, konsultation, vurdering og anonymisering af de beskyttede dokumenter fastslår Retten, at den ovennævnte tredje betingelse ligeledes er opfyldt i det foreliggende tilfælde.

Efter at have fastslået, at for så vidt som den anfægtede afgørelse fastsatte proceduren med et virtuelt datarum, går denne afgørelse ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de mål af almen interesse, der blev forfulgt, fastslår Retten for det tredje, at ulemperne ved denne procedure heller ikke var uforholdsmæssige i forhold til de tilsigtede mål.

Henset til det ovenstående fastslår Retten, at den begrænsning for privatlivet, som blev forårsaget af den anfægtede afgørelse, opfylder betingelserne i chartrets artikel 52, stk. 1, og derfor forkaster den klagepunkterne om tilsidesættelse af chartrets artikel 7.

Eftersom de øvrige anbringender, som Meta Platforms Ireland har fremsat, ligeledes er ugrundede, frifinder Retten Kommissionen i det hele.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Billeder fra domsafsigelsen er tilgængelige via »[Europe by Satellite](#)« ☎ (+32) 2 2964106

Følg Domstolen online!

